

Pelerinaj

(Continuare din pagina 1)

ZIUA 8 – Dupa Sf. Liturghie, închinare la Sf. Moaste ale Sf. Ecaterina, vizitarea Muzeului manastirii (colectie de icoane de sec. VI, obiecte bisericesci), copacul Rugul Aprins, Osuarul cu Sf. Moaste ale Sf. Stefan Sinaitul. Mic dejun. Deplasare catre granita israeliana de la Taba. Pe drum, scurt popas la Newieba, oras pe malul Marii Rosii. Transfer în Israel, la Eilat. Optional: Vizitare Acvarium (25 usd/pers.). Deplasare statiunea Ein Bokek, pe malul marii Moarte. Cina si cazare Ein Bokek, hotel 4 stele.

ZIUA 9 – Mic dejun. Petrecere timp liber la Marea Moarta. Optional – tratamente cu namol, bai în mare, spa, etc. Vizitare Manastirea Sf. Gherasim de la Iordan. Seara, deplasare Orasul Ierihon. Cazare Oasis hotel, 4 stele.

ZIUA 10 – Mic dejun. Deplasare Ierusalim. Muntele Maslinilor: Locul Înaltarii Domnului, manastirea carmelita Pater Noster, Manastirea franciscana Dominus Flevit (Domnul a plans). Coborare de pe Muntele Maslinilor pe langa Valea lui Iosafat. Gradina Ghetsimani: Biserica Natimilor, Biserica Mormantul Maicii Domnului. Prin Poarta Sf. Stefan, se intra în Cetatea Veche a Ierusalimului. Drumul Crucii: parcurgerea celor 14 statii cu finalul la

Mormantul Sfant al Domnului. Optional: Participare la Sf. Liturghie de la Sf. Mormant, orele 00,00 – 03,30 am. Cazare la Ierihon, hotel Oasis.

ZIUA 11 – Mic dejun. Deplasare în Valea Hozzevei la Manastirea Sf. Gheorghe Hozzevitul, unde se afla Sf. Moaste ale Sf. Ioan Iacob Romanul (de la Neamt). Vizitare Manastirea Carantania, Manastirea Dudul lui Zahau. Deplasare la Samaria, Biserica de la Fantana lui Jacob. Moastele Sf. Filomen. Cina si cazare Ierihon. Hotel Oasis.

ZIUA 12 – Mic dejun. Deplasare la Betlehem, în Pustiul Iudeii. Vizitare Manastirea Sf. Sava cel Sfantit. Manastirea Sf. Teodosie. Campul Pastorilor. Biserica Nasterii Domnului. Deplasare la Hebron. Vizitare Macpella – locul unde se afla Mormintele vechilor Patriarhi din Vechiul Testament si la Manastirea Sf. Treime de la Stejarul Mamvri. Ierusalim. Închinare la Sf. Mormant. Cina si cazare Ierihon. Hotel Oasis.

ZIUA 13 – Mic dejun. Deplasare Ierusalim. Muntele Sion: Biserica Adormirea Maicii Domnului, Foisorul Cina cea de Taina, Mormantul Regelui David. Timp liber pt. comparaturi pana la ora 15,00. Deplasare catre Tel Aviv – Cesarea – Apeductele Romane pe malul Marii Mediterana. Vizitare orasul Yoppe, vechiul port cu catedrala Sf. Ap. Petru. Cina si cazare Tel Aviv. Hotel 4 stele.

ZIUA 14 – ora 3,30 am. Transfer aeroport Ben Gurion. Ora de decolare, 06,20 cu Austrian Airlines, Tel Aviv – Viena – Toronto, Canada.

GRUP 40 -50 13 ZILE - 12 NOPTI din care:

ISRAEL 8 nopti: 4 nopti Ierihon – hotel Oasis, 1 noapte în Haifa, 1 noapte Tiberias, 1 noapte Ein Bokek, Marea Moarta, 1 noapte Tel Aviv – hoteluri 4 stele.

EGIPT 3 nopti: 1 noapte Taba, 1 noapte manastire Sf. Ecaterina, 1 noapte Ein Shokna.

IODANIA 2 nopti: 1 noapte în Amman, 1 noapte în Petra.

Bilete de avion cu Austrian Airlines rezervare prin Biserica costa \$1299 CAD.cu chitanta pentru income tax. Cine doreste poate sa-si cumpere bilet de avion pe cont propriu. Plecare din Toronto pe 9 Februarie 2011 ora 17:30 Pm cu schimbare in Austria - si ajungem la Tel-Aviv pe 10 Feb 2011 ora 14.50Pm.

Intoarcere pe 23 Feb 2011, ora 6:30 Am, din Tel-Aviv, si ajungem la Toronto 14:00 Pm.

Tot pelerinajul cuprinzind: transport, cazare, masa, taxe, ghid si tipsu pt. sofer costa suma de \$ 1365 .de pers. Biletul de avion trebuie achitat pina in data de 27 Dec 2010 in full, prin biserica, cu Visa, Mastercard, cash, debit ori cec, pe numele bisericii.

Suma pt pelerinaj trebuie achitata in cash (CAD) \$ 1365 pina in data 20 Ian.2011.

Pentru informatii suplimentare, sunati la: Pr. Gheorghe (416) 277-4355 sau Pr. Mihail (416) 897-3111

Pomenirea Sfintei Mare Mucenite Varvara

Aceasta a trait in vremea imparatului Maximian (305-311), fiica unui oarecare Dioscor, elin de la rasarit. Ea era pazita de tatal sau intr-un turn, inalt, pentru frumusetea cea trupeasca ce inflorea la dansa. Deci, aceasta fecioara credea in Hristos si nu s-a tainuit de tatal sau. Ca acela a cunoscut, cele pentru dansa, dintr-o pricina ca aceasta: Odata, cand el a zis sa se faca doua ferestre la o baie care se zidea, ea a poruncit sa se faca trei; si intreband-o pentru care pricina a invatat sa faca trei ferestre, ea a zis ca le-a facut in numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh. Aceasta auzind el, indata s-a pornit sa o omoare cu sabia sa, iar ea a fugit si a intrat intr-o piatra, ce s-a despicat ca prin minune si care a primit-o de s-a ascuns. Iara tatal ei, alergand dupa dansa, a gasit-o si, luand-o de cosite, a dus-o si a dat-o pe seama domnului tarii aceleia, inaintea caruia a marturisit pe Hristos si ocarand idolii, a fost batuta cumplit si strujita pe trup fara mila si arsa la coaste. Dupa aceea, au lovit-o in cap cu maciuci si dezbracand-o, au purtat-o prin cetate, batand-o. Si, in cele din urma, si-a primit sfarsitul prin sabie, omorand-o tatal sau cu mainile sale. Pentru care, se spune ca, dupa taierea ei, pogorandu-se el din munte, a fost lovit

de tragnet. Si asa si-a lepadat spurcatul sau suflet. Iar Dioscor, cel cu inima de piatra, tatal Sfintei Varvara, nu numai ca nu l-a durut inima, vazand chinurile cele multe ale fiicei sale, fiind impietrit de diavol, ci si singur a-i fi ei calau, nu s-a rusinat. Caci, cu o mana a luat pe fiica sa, iar in cealalta mana tineva sabia goala si a dus-o pe ea la locul cel de taiere, care era asezat pe un munte, afara din cetate. Si a fost dusa de alt ostas si Sfanta Iuliana si cand mergea pe cale se ruga Sfanta Varvara catre Dumnezeu, zicand: "Dumnezeule cel fara de inceput, Care ai intins cerul ca un acoperamant, si pamantul l-ai intemeiat pe ape, Cela ce rasari soarele Tau spre cei buni si spre cei rai si dai ploaie peste cei drepti si peste cei nedrepti. Tu si acum auzi-ma pe mine roaba Ta, care ma rog catre Tine. Asculta-ma Imparate, si da darul Tau la tot omul care ma va pomeni pe mine si patimirile mele. Sa nu se apropie de unul ca acela boala napraznica si moarte neasteptata sa nu-l rapeasca pe el. Pentru ca Tu stii, Doamne, ca trup si sange suntem si lucrul preacuratelor Tale maini". Asa rugandu-se

Sfanta, s-a auzit glas din Cer chemand-o pe ea, impreuna cu Iuliana, intru cele de sus si fagaduindu-i a-i implini ceea ce cerea. Si mergeau amandoua Sfintele Mucenite Varvara si Iuliana spre moarte cu mare bucurie, dorind a se deslega mai degraba de trup si a trece catre Domnul. Si ajungand la locul cel insemnat, mieluseaua lui Hristos, Varvara si-a plecat sub sabie sfantul sau cap si a fost taiata de mainile nemilostivului sau tata. Si s-a implinit scriptura: "Va da frate pe frate la moarte si tata pe fiu" (Matei 10, 21). Iar pe sfanta Iuliana alt ostas a taiat-o tot acolo; si asa s-a savarsit alergarea nevoitei sale. Iar sfintele lor suflete sunt intru glasuri de bucurie, catre Hristos, Mirele lor, intampinandu-le pe ele ingerii si Insusi Stapanul, cu dragoste, primindu-le pe dansele. Iar pe Dioscor si pe Marcian dregatorul i-a ajuns napraznica pedeapsa a lui Dumnezeu, pentru ca pe Dioscor, pogorandu-se din munte, iara pe dregator, sezand in casa sa, tunet si fulgere din cer lovindu-i, i-au ucis si i-au ars, atata cat nici praful lor nu s-a aflat. Si era in cetatea aceea un oarecare barbat credincios, cu numele Galenlian. Acesta, luand cinstilele moaste ale Sfinlelor Mucenite, le-a dus in cetate si le-a ingropat cu einstea ce se cuvenea si a zidit biserica peste dansele, intru care multe vindecari se faceau de la moastele Sfinlelor, cu rugaciunile lor si cu darul Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh, al unuia Dumnezeu in Treime, a Caruia este slava in veci! Amin.

Sfintul Ioan Damaschin

Sfintul Ioan Damaschin (675-749), considerat "ultimul parinte bisericesc", s-a nascut intr-o familie aristocrata (probabil araba), in jurul anului 675 (dupa unele pareri in 650), care se afla in fruntea administratiei fiscale a Siriei, inca de la inceputul sec. VII. Celebritatea oarecum negativa a familiei Sf. Ioan Damaschin se datoreaza faptului ca bunicul acestuia, numit Mansour, a avut ingratia sarcina de a trala capitularea Damascului, care intra sub stapanire araba, incepand cu 4 septembrie 635. Acuzat de unii de tradare, Mansour este aparat de altii. Lui Mansour, ii urmeaza fiul sau Sergiu (Sargun ibn Mansour), tatal Sf. Ioan, care a indeplinit functia de consilier intim al califilor Mu'awiya si Abd al-Malik.

Se stie ca el a facut uz de pozitia sa pentru a-i apara pe crestini si diverse locuri sacre crestine de la distrugere. Ioan se bucura de o educatie aleasa, avand drept tutore pe un calugar Cosma, venit din Italia, si pe care Sergiu l-a rascumparat din robie. Dupa moartea tatalui sau, Ioan ocupa aceeasi dregatorie, pana in 718, cand califul Omar II (717-720) porneste o persecutie sangeroasa impotriva crestiniilor, interzicand acestora orice functie in statul musulman. Ioan imparte averea saracilor si, impreuna cu fratele sau adoptiv, Cosma, se retrage la manastirea Sf. Sava. Este hirotonit preot de Patriarhul Ioan V al Ierusalimului, care ii da si sarcina de a predica in Biserica Invierii din Cetatea Sfanta.

Fratele sau Cosma ajunge episcop de Maiuma in 743. Desi retras din viata publica, Sf. Ioan se angajeaza activ in controversele vremii, dezlantuind o lupta apriga impotriva dusmanilor icoanelor, in consecinta, el va fi anatematizat de sinodul iconoclast din 754, alaturi de Patriarhul Gherman si Gheorghe de Cipru. Ca rasplata pentru daruirea sa jertfelnică in apararea icoanelor, el va fi reabilitat, alaturi de ceilalti doi, la sinodul VII ecumenic de la Niceea. Totodata, el se va angaja si in disputele teologice, aparand doctrina ortodoxa niceeana impotriva monofizitismului, nestorianismului, iacobismului, maniheilor si a islamului. Dupa informatia biografiei sale, Stefan Taumaturgul, Sf. Ioan se stinge din viata in anul 749, la Manastirea Sava, unde a fost inmormantat.

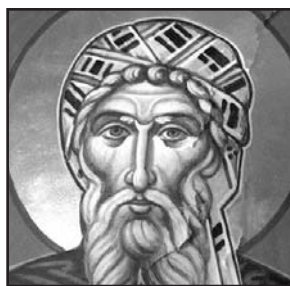
Ioan Damaschin a lasat o opera consistenta si bogata, abordand teme diferite: dogmatice, polemice, moral-ascetice, oratorice, exegetice si poetice. Lucrari dogmatice: Izvorul cunoasterii, structurata in trei mari parti: a. Dialectica sau Capitele filosofice, cuprin-

zand o serie de definitii filosofice preluate de la diversi filosofi vechi, ca Aristotel, Porfiriu, dar mai ales de la Parintii Bisericii, pe care ii considera maestri in filosofie, mai presus decat Aristotel. b. O istorie a ereziilor, conturata ca o introducere istorica in teologie, descifrând originea si dezvoltarea ereziilor; in cuvintele sale, "a doctrianelor religioase false", 103 la numar; pana la iconoclasm si islam. c. Expunere exacta a credintei ortodoxe sau Dogmatica, structurata in o suta de capitole, aranjate la randul lor in patru parti sau carti: 1. Despre Dumnezeu cel unu si intreit; 2. Despre lucrarea lui Dumnezeu: creatiune, ingeri si demoni, si despre providenta; 3. Despre Hristos sau mai exact, doctrina ortodoxa despre intrupare in opozitie cu invataturile eronate ale ereticilor; 4. Diverse alte aspecte ale credintei crestine, tainele, Fecioara Maria, Sf. Scriptura, venerarea sfinților si a moastelor, raul in lume, eshatologia. Aceasta impartire, in patru carti, este datorata teologilor latini, care au luat ca exemplu Sentintele lui Petru Lombardul. Lucrarea a fost adresata fratelui sau adoptiv, Cosma, episcop de Maiuma. Desi nu mentioneaza intodeauna izvoarele din care s-a inspirat, se poate observa ca el a preluat din Parinti si scriitorii bisericesci, cum ar fi: Dionisie Areopagitul, Grigorie de Nazianz, Leontiu de Bizant, Maxim Marturisitorul s.a.

Lucrari moral-ascetice: Sfintele Paralele, un florilegiu de texte spre edificare morala si duhovniceasca, preluate din Sf. Scriptura, Sfinți Parinti si scriitorii bisericesci si chiar din Philon de Alexandria si Iosef Flaviu. Despre sfintele posturi; Despre cele opt duhuri ale rautatii; Despre virtutile si vicile sufletesti si trupesti.

Lucrari exegetice: Un comentariu detaliat la epistolele Sf. Apostol Pavel in care face uz de comentariile Sf. Ioan Hrisostom, Teodoret al Cyrului si Chiril al Alexandriei.

Lucrari omiletice: ii sunt atribuite 13 omilii, dintre care 9 sunt autentice. Cuvant la Schimbarea la fata a Domnului nostru Iisus Hristos; Cuvant la smochinul neroditor; Cuvant la Marea Sambata; Cuvant la Nasterea Prea Sfintei Stapanei noastre Nascatoare de Dumnezeu si pururea Fecioara Maria si Trei cuvantari la Adormirea Maicii Domnului. Autenticitatea omiliei la Nasterea Fecioarei Maria

este contestata, la fel si cele doua omilii la Bunavestire. Omiliile sale sunt considerate ca fiind scrise intr-un spirit foarte personal si deosebit de bogate sub aspect doctrinar. Acest lucru este usor de explicat, deoarece Sf. Ioan a predicat intodeauna pentru a transmite un mesaj doctrinar.

Lucrari poetice: Sf. Ioan Damaschin a fost un poet vestit in vremea sa. El a cultivat poezia clasica, bazata pe valoarea silabelor, si poezia ritmica, bazata doar pe accentul tonic al cuvântului. Din prima grupa retinem, ca exemplu, canoanele la Nasterea Mantuitorului, la Epifanie si Rusalii, iar din grupa a doua, canoanele de la Inviere, Inaltare, Schimbarea la Fata si Adormirea Maicii Domnului. Lui ii este atribuita cartea liturgica a Bisericii Ortodoxe, numita Octoihul. In teologie, Sf. Ioan a fost un adevarat creator; nu in sensul ca a formulat notiuni doctrinare noi, ci ca cel ce a realizat cea mai desavarsita sinteza doctrinara a invataturii Bisericii Ortodoxe.

El nu este un simplu compiler; deoarece regandeste unitar ceea ce fusese prezentat intr-un mod dispersat, dand coerența, cursivitate si concizie structurilor doctrinare. Preocuparea lui Ioan Damaschinul a fost "sa adune, aidoma unei albine, tot ceea ce este conform cu adevarul, chiar si din scrierile dusmanilor nostri". Concluziile pe care el le ofera nu sunt ale sale, ci "cele la care au ajuns, prin munca laborioasa, cei mai eminenti teologi". Cu ajutorul filosofiei, el a incorporat in propriul sau sistem rezultatele dezbaterilor hristologice, atitudinea ortodocsilor fata de ingeri, sfinți si icoane si rezolvarea problemelor morale si practice pe temeiul traditiei (J. Pelikan).

Dintre ideile teologice de care el s-a ocupat in special, retinem definirea unor notiuni trinitare, cum ar fi: natura, ipostas, perihoreza, explicarea unirii ipostafice si cele doua vointe in Hristos. Pentru el, teologia are valoare atunci cand este transpusa in viata. De aici atentia pe care o acorda vietii monahale, inteleasa ca desavarsire crestina. De aceea, este necesar sa se desluseasca si influenta sa asupra spiritualitatii crestine si nu numai asupra teologiei. Sf. Ioan Damaschin apare ca un teolog complet, in el se regasesc elementele fundamentale ale cugetatorului, dar si cele ale traitorului celor inalte. Redescifarea lui in planul vietii contemporane, ar fi o contributie in plus la rezolvarea multor probleme cu care se confrunta Biserica.

Prof. Dr. Remus Rus